

vide, hvem ere -- det kan lige saa godt blive Grundejerne, som udfør deres Aalegaard sætte Bundgarn og derved spærre hele Fjorden. Og føjede Ordføreren til: Naar Flertallet er gaaet med dertil, er det, fordi der i Vedtægterne er indført de og de Bestemmelser. Jeg kunde være meget tilbøjelig til at antage, at naar der i Vedtægterne indføres saadanne Bestemmelser, er det, fordi Flertallet af Fiskerne ere Budgarnsfiskere, og at Bundgarnsfiskerne ønske et saadant Monopol paa deres Fiske- ret, kan man ikke undres over.

Ordføreren kom til en fra hans Standpunkt ganske logisk Slutning, idet han sagde: Hvad Grund kan der være til at nægte en saadan Bestemmelse, det kan jo være Lovgivningsmagten ligegyldigt, hvem der har Retten, og hvem der fanger de Fisk. Det er akkurat det samme, som kan siges om Aalegaardene: Hvorfor maa den almindelige Fisker ikke faa de Aal, som fanges i Aalegaardsruserne? Det er det samme Ræsonnement, som Ordføreren kom til: Det er os her inde ligegyldigt, om vi give Privilegiet til een Klasse Mennesker, saa at alle andre Fiskere, som vi i almindelig daglig Tale kalde fri Fiskere, intet kunne fange. Det er, siger den ærede Ordfører, ligeledes ganske ligegyldigt, naar blot Fiskene blive fangede. Men at give saadanne Monopoler, tror jeg, er en stor Indskrænkning i Fiskeriet. Jeg tror ikke, det bidrager til at udvikle Fiskeriet, men derimod til at hemme det, det gaar her som paa alle andre Omraader, hvor Monopoler gives. Der bliver ikke den Udviklingslyst med Hensyn til Redskaber og Fangebegærlighed, som naar Fiskeriet er frit.

Jeg vil for Resten gerne gøre et Spørgsmaal — jeg ved ikke, om jeg skal spørge den ærede Ordfører eller den ærede Landbrugsminister. Naar jeg læser Ændringsforslag Nr. 1, som der her er Tale om, nævnes der bestandig: Den, som en Gang har indtaget en Bundgarnsplads . . . den paagældende osv. Men naar det nu er en juridisk Person — f. Eks. en Forening —, har saa Foreningen ikke den samme Ret, træder den saa ikke i Stedet for „den“? Naar vi f. Eks. tænke os, at der dannes en Forening, et Konsortium, der omspænder en hel Del Vand, og de saa paa deres Stade sætte et Mærke, som er Foreningens Mærke, vil det saa ikke blive ved at være gyldigt, saa længe Foreningen bestaar? Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at Domstolene ville give en saadan Fortolkning, og bliver det Tilfældet, kan jeg ikke se

rettere, end at det er en Brugsret, som bliver ved at være, ikke alene i en Mands Levetid, men i en uoverskuelig Fremtid. Og det er derfor, jeg er særlig imod, at Folketinget gaar med til at give saadanne Privilegier eller Monopoler. Jeg tror, man vil komme til at fortryde det bitterligt.

For øvrigt er jeg Ordføreren meget taknemmelig for hans Omtale af Ændringsforslag Nr. 50. Det er stillet af et Mindretal og gaar ud paa at faa 4 Fiskearter med ind under Bestemmelsen, og efter den Omtale, Ordføreren gav det, er jeg tilbøjelig til at tro, at Udvalget mellem anden og tredje Behandling kan enes om et Ændringsforslag desangaende. Jeg skal da paa Forslagsstillernes Vegne tage Ændringsforslaget tilbage. Det er for ikke at faa det forkastet nu her i Tinget, da jeg tror, at der senere kan opnaas Enighed i Udvalget om en lignende Bestemmelse.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 50 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.

Markvorsen: Ordføreren har den faste Tro, i det mindste efter hans Udtalelser at dømme, at Fiskerne nede i Limfjorden ere særlig godt tilpas, for han sagde, at de havde faaet alt, hvad de forlangte, og han føjede til, at han tror ikke, der er den Utilfredshed, som kunde give sig Udslag i de Ændringsforslag, jeg har stillet, og i mine Udtalelser forleden. Jo, jeg tør forsikre den ærede Ordfører, at der er megen Utilfredshed. De Ændringer, der ere stillede af mig, og som Udvalget og dette høje Ting maaske ville kalde smaa Ændringer, have meget stor Betydning for Fiskerne ved Limfjorden, og jeg kan ikke indse, at det kan være til Skade, at de vedtages, for nogen som helst Mand her i Danmark. Jeg skal gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der er indsendt et Andragende fra 14 Fiskeriforeninger, som repræsenterer den vestlige Del af Limfjorden, og i dette Andragende ere de Begæringar at finde, som jeg har givet Udtryk i Ændringsforslagene. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale dem, de findes i Beretningen for i Fjor.

Dernæst kommer jeg til at omtale et Møde i Thisted, paa hvilket den ærede Ordfører havde faaet det Indtryk, at Fiskerne vare udmærket godt tilfredse, og han bemærkede, at jeg jo selv var til Stede ved dette Møde, hvilket er ganske rigtigt. Men naar han saa gav det Udseende af,